

nominatie_nomination

Spoorwegstraat 35, 3665 As
Plaats_Localisation

Dhr en Mw Hamal-Gyselaers, Niel-bij-As
Opdrachtgever_Maître d'ouvrage

Cocoon Architecten, Genk
Architect_Architecte

Bijmens Constructie Engineering, Lanaken
Studiebureau_Bureau d'études

Bergoens J., Maaseik
Controlebureau_Bureau de contrôle

Jaraco, Opglabbeek
Staalbouwer_Constructeur métallique

Foto's_Photos: Cocoon Architecten, Yves Geraerts

Woning Hamal-Gyselaers

De bouwheer vroeg een hedendaags woonvolume te ontwerpen dat in verschillende fasen kon opgericht worden zonder in te boeten aan woonkwaliteit. Het pand is gelegen op een hoekperceel, temidden van een typisch Belgische verkaveling. Het ontwerp 'woonmachine' tracht een antwoord te bieden op een aantal fundamentele vragen: wat is een haalbare verhouding tussen densiteit/kleinschaligheid en woonkwaliteit? Hoe transparantie/licht en privacy combineren in een gecondenseerd volume? Op welke wijze kan dit ontwerp een aanzet zijn tot de verbetering van de stedenbouwkundige situatie? Om op de eerste vraag te antwoorden werd geopteerd om de benedenverdieping volledig open te werken en een duidelijke relatie te creëren met de verdieping (nachtgedeelte). Vervolgens is er de relatie transparantie-privacy. Transparantie is belangrijk voor het ruimtelijk effect. Om de privacy te vrijwaren werden de straatgevels zoveel mogelijk gesloten, in tegenstelling tot de achtergevels. Ten slotte wil het ontwerp een reflectiepunt zijn. Omgeving en ontwerp moeten elkaar beter aanvoelen en zich naar elkaar relateren in plaats van zich in zichzelf op te sluiten.

Gezien de vormtaal werd vanaf de eerste ontwerpschetsen rekening gehouden met een staalstructuur. Dit omwille van de transparantie en het slanke karakter dat het gebouw wilde uitademen. Om de staalstructuren zo slank mogelijk te houden, werden de wanden op de verdieping boven uitkragingen en overspanningen opgevuld met een houtskelet zodat het gewicht beperkt kon blijven.

Habitation Hamal-Gyselaers

Le maître d'ouvrage a souhaité la conception d'un volume d'habitation contemporain pouvant être bâti en plusieurs phases sans nuire à la qualité de vie. Le bâtiment est situé sur une parcelle de coin, au cœur d'un lotissement typiquement belge. Le projet de 'machine à habiter' se veut un point de réflexion et tente de répondre à une série de questions fondamentales : quel rapport peut-on obtenir entre confort et spatialité tenant compte de la densité et de l'échelle réduite? Comment combiner la transparence et la lumière avec le besoin d'intimité dans un volume compact? Comment ce projet peut-il améliorer la situation urbanistique existante?

En réponse à la première question, l'étage inférieur est complètement ouvert tout en créant un lien évident avec l'étage (pièces de nuit). Ensuite vient la relation entre transparence et intimité. La transparence renforce l'effet spatial. Pour préserver l'intimité, les façades à rue ont été fermées au maximum, contrairement aux façades arrière. Environnement et projet dialoguent et se répondent plutôt que de se replier sur eux-mêmes.

Dans ce langage formel, une structure en acier a été prise en compte dès les premiers croquis, en raison de la transparence et du caractère élancé qui devait se dégager du bâtiment. Pour garder les structures en acier les plus fines possible, les cloisons de l'étage situées au-dessus des porte-à-faux ou des portées libres ont été réalisées en ossature bois pour en limiter le poids.

